

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

X แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

SS แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนสัมบูรณ์ที่ได้จากการทดลอง

MS แทน ค่าความแปรปรวน

df แทน ระดับขั้นของความอิสระ

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจง F

** แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

I แทน ระยะของการทดลอง

G แทน กลุ่ม

I x G แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัตินิยม และกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนน ระหว่างวิธีการทดลองกับ ระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม แบบอัตโนมัตินิยม และกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการปรับตัวในการทำงาน ในระยะก่อน การทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบอัตโนมัติภาระนิยมและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 คะแนน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบอัตโนมัติภาระนิยมและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล
1	78	103	101	1	85	88
2	97	103	100	2	96	98
3	79	93	102	3	83	82
4	87	97	93	4	70	75
5	84	94	102	5	91	87
6	82	98	99	6	87	89
รวม	507	588	597	512	519	534
\bar{X}	84.50	98	99.5	85.33	86.50	89
SD	6.95	4.29	3.39	8.82	7.66	5.62

จากตารางที่ 2 พบร่วม คะแนนเฉลี่ยในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบอัตโนมัติภาระนิยมเป็น 84.50, 98 และ 99.50 ตามลำดับ ส่วนพนักงานกลุ่มควบคุมเป็น 85.33, 86.50 และ 89 ตามลำดับ

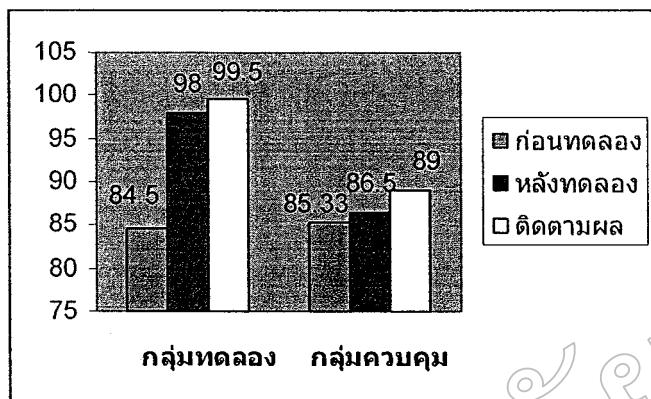
ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงาน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในระดับต่าง ๆ ของการทดลองของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัตินิยมและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ระดับการทดลอง	\bar{X}	SD	N
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง	84.50	6.95	6
	หลังการทดลอง	98	4.29	6
	ติดตามผล	99.50	3.39	6
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	85.33	8.82	6
	หลังการทดลอง	86.50	7.66	6
	ติดตามผล	89	5.62	6

จากตารางที่ 3 พบว่า พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มและพนักงานกลุ่มควบคุม ระดับก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 84.50 และ 85.33 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 6.95 และ 8.82 ระดับหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 98 และ 86.50 มีค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเป็น 4.29 และ 7.66 ส่วนระดับติดตามผลการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 99.50 และ 89 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 3.39 และ 5.62 ตามลำดับ

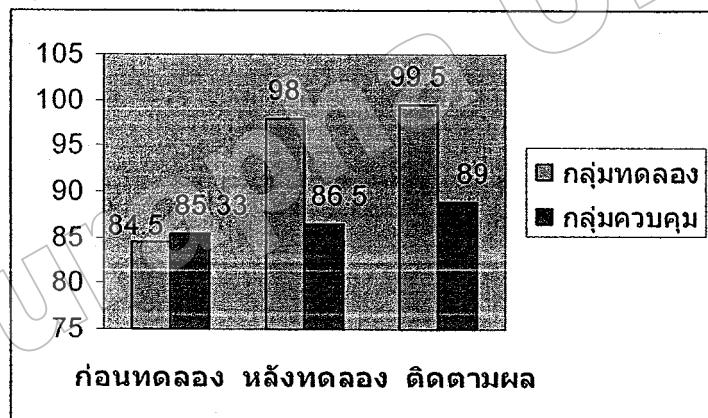
นั่นคือ ระดับก่อนการทดลองของพนักงานทั้ง 2 กลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยต่างกันเล็กน้อย ในระดับหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัตินิยมมีค่าเพิ่มขึ้นเป็น 98 และระดับติดตามผลเพิ่มขึ้นเป็น 99.50 ส่วนพนักงานในกลุ่มควบคุมมี คะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันทั้ง 3 ระดับคือ 85.33, 86.50 และ 89 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยในระยະต່າງ ๆ ຂອງກຸ່ມທົດລອງແລະກຸ່ມຄວບຄຸມ

ກາພທີ 1 ແຜນກຸ່ມເປົ້າຍບເຖິງບະແນນເຈລື່ອຂອງພັກງານກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ຄຳປຶກຂາກຸ່ມ
ແບບອັດດີກວະນິຍົມທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ຄຳປຶກຂາກຸ່ມແລະພັກງານກຸ່ມຄວບຄຸມໃນຮະຍະ
ຕ່າງໆ ຂອງກາຮັດລອງ

คะแนนເຈລື່ອຂອງກຸ່ມທົດລອງແລະກຸ່ມຄວບຄຸມໃນກາຮັດລອງ 3 ຮະຍະ

ກາພທີ 2 ແຜນກຸ່ມເປົ້າຍບເຖິງບະແນນເຈລື່ອໃນຮະຍະຕ່າງໆ ຂອງກາຮັດລອງຮະໝວງພັກງານກຸ່ມທີ່
ໄດ້ຮັບການໃຫ້ຄຳປຶກຂາກຸ່ມແບບອັດດີກວະນິຍົມທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ຄຳປຶກຂາກຸ່ມແລະ
ພັກງານກຸ່ມຄວບຄຸມ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนระหัสวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนระหัสวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	11	1311.64		
Group (G)	1	448.03	448.03	5.19 **
SS w/in Groups	10	863.61	86.36	
Within Subjects	24	1229.33		
Interval	2	579.56	289.78	15.74 **
I x G	2	281.56	140.78	7.65 **
I x SS w/in Groups	20	368.22	18.41	
Total	35	2540.97		

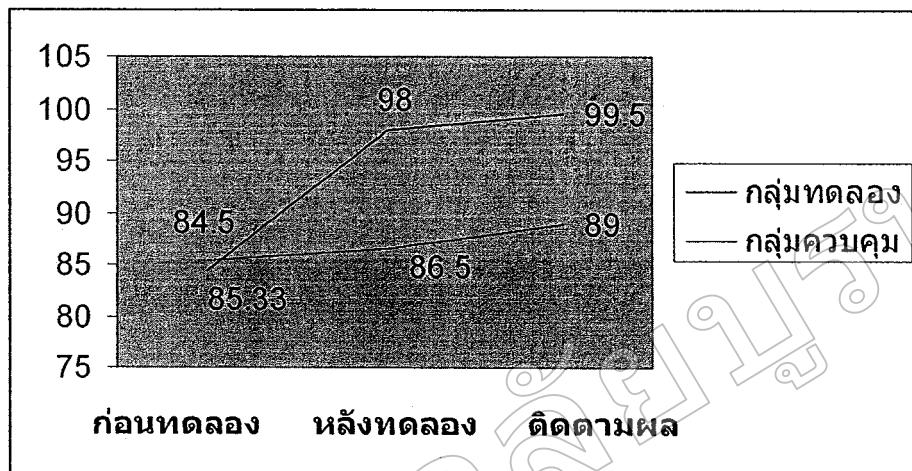
$F.01 (1,10) = 4.96$, $F.01 (2,20) = 3.49$

** $p < .01$

จากตารางที่ 4 พบร่วมกันว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนระหัสวิธีการทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระดับตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

นั่นคือวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลองร่วมกันส่งผลต่อการปรับตัวของพนักงาน แสดงให้เห็นว่า ผลของวิธีการทดลองขึ้นอยู่กับระยะเวลาของการทดลอง และระยะของระยะเวลาของการทดลอง ขึ้นอยู่กับวิธีการทดลองด้วย

คะแนนเฉลี่ยในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

ภาพที่ 3 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการให้คำปรึกษา กับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 3 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงานของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาพนิยม และกลุ่มควบคุมใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลง โดยในระยะหลังการทดลอง พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาพนิยมที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาพนิยม มีคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงานสูงกว่ากลุ่มควบคุม และระยะติดตามผล พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาพนิยมมีคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงานสูงกว่ากลุ่มควบคุมเช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ส่งผลต่อการปรับตัวในการทำงานร่วมกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงานของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาพนิยมเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลอง

**ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง
และระยะติดตามผล**

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	2.08	2.08	0.05
Within Group	30	1231.83	41.06	
F.01	(1,19) = 4.38			

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Howell (1992, p. 451) ได้ค่า df = 19

จากตารางที่ 5 พบร่วมกันว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงานของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การปรับตัวในการทำงานของพนักงานที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัตินิยม และพนักงานกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลของการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	396.75	396.75	9.66 **
Within Group	30	1231.83	41.06	
F.01	(1,19) = 4.38			

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Howell (1992, p. 451) ได้ค่า df = 19

** $p < .01$

จากตารางที่ 6 พบร่วมกันว่า ในระยะหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงานของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นั่นคือ วิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัตินิยมทำให้คะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงานของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัตินิยมสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 7 ผลของการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระดับติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	330.75	330.75	8.06 **
Within Group	30	1231.83	41.06	

$$F.01 \quad (1, 19) = 4.38$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Howell (1992, p. 451) ได้ค่า df = 19

$$** p < .01$$

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระดับติดตามผล คะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงานของ พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัติภายนอกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม และ พนักงานกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นั่นคือ พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบอัตโนมัติภายนอกมีการปรับตัวในการ ทำงานในระดับติดตามผลของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัติภายนอกสูง กว่าพนักงานกลุ่มควบคุม

**ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา
กลุ่มแบบอัตโนมัติภาวะนิยม**

**ตารางที่ 8 ผลของการทดสอบอย่างระยะเวลาที่พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม
แบบอัตโนมัติภาวะนิยมที่ได้รับการให้คำปรึกษาจากกลุ่มแบบอัตโนมัติภาวะนิยม**

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	5	142		
Interval	2	819	409.50	16.45 **
Error	10	249	24.90	
Total	17	1210		

$$F.01 \quad (2,10) = 4.10$$

$$** p < .01$$

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการปรับตัวในการทำงาน ของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาจากกลุ่มแบบอัตโนมัติภาวะนิยม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นั่นคือ พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาจากกลุ่มแบบอัตโนมัติภาวะนิยมมีการปรับตัวในการทำงาน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนของพนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ
อัตโนมัติ นิยม เป็นรายคู่ในระดับก่อนการทดลอง ระหว่างหลังการทดลองและระดับ
ติดตามผล ด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแม่น-คูลส์

Mean	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ติดตามผล
	84.5	98	99.5
84.5	-	13.50**	15**
98		-	1.50
99.5			-
R		2	3
q .95 (r, 10)		3.15	3.88
q.95 (r, 10) $\sqrt{MS \text{ error } / n}$		6.43	7.92

** $p < .01$

จากตารางที่ 9 พบว่า พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัติ นิยม
มีคะแนนในระดับก่อนการทดลอง และระดับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 และคะแนนในระดับก่อนการทดลอง และระดับติดตามผลการทดลองแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนในระดับหลังการทดลอง และระดับติดตามผล
การทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ พนักงานกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตโนมัติ นิยมมีคะแนนการ
ปรับตัวในการทำงานในระดับหลังการทดลอง และระดับติดตามผลการทดลองสูงกว่าระดับก่อน
การทดลอง แต่ในระดับหลังการทดลองและระดับติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ผลของการทดสอบบยอยของระยะเวลาของพนักงานกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	5	721.61		
Interval	2	42.11	21.06	1.77
Error	10	119.22	11.92	
Total	17	882.94		
F.01 (2,10) = 4.10				

จากตารางที่ 10 พบรว่า พนักงานกลุ่มควบคุมมีคะแนนในระยะก่อนการทดลอง และ ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือพนักงานกลุ่มควบคุมมีการปรับตัวในการทำงานในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองไม่แตกต่างกัน